

Must de poezie

Ioan Popa

Vine peste dealuri, văi, câmpii...
Pictată-n culori dulci-arămii,
Anotimp de belșug și de rapsodii,
Coboară, discret, toamna peste vii.

Vine toamna cu must de poezii,
In coji de nuci, in șoapte,
Beția strugurilor zurllii
Și oftatul dovlecilor in noapte

Din picături de struguri, teascul adormit
Se dezmorțește însetat de must...
Castanii pe alei, cu totii, au ruginit
Și pruna-nvinețită apei îi dă gust!

Și zilele trec ca frunzele defuncte,
Umbra-i mult mai lungă, leneșă, obosită,
Vântu'-ti ridică pălăria de pe frunte...
Și cuibul este gol ca o casă bântuită

Copacii despletită de-a' vântului cânt,
Frunze ruginii după păsări zboară
Spre asfințitul roșu, printre nori răsfrânt...
Din 'naltul unui nuc, regină-i o cioară...

Suflet desfrunzit, împărtașit in brume,
In întunericul ce ne cunună la final,
Fermecăți de-al musturilor-spume
Și-al nuzilor copaci in amor autumnal!

Vine toamna, ghebosul anotimp,
Și frică mi-e că ne va săruta
Cu-'ncoronata gripă, prinși in contratimp...
Aşa că, Toamnă, fie voia ta!...